

Alex kan niet wachten. Vandaag gaat hij met papa naar het strand,
met de trein! Maar als ze eenmaal op weg zijn, ontdekt papa iets vreselijks.
Hij is zijn telefoon vergeten. Wat nu?

Wat een ramp lijkt, wordt een dag vol verwondering,
samen zijn en plezier.

Mag ik je wat vragen? is een liefdevol verhaal over aandacht,
verbinding en de magie van even helemaal offline zijn.

Steil • Van der Ham

Mag ik je wat vragen?

De Vier Windstreken

Mag ik je wat vragen?

Friederike Steil
Susan van der Ham

ISBN 978 94 6500 070 1

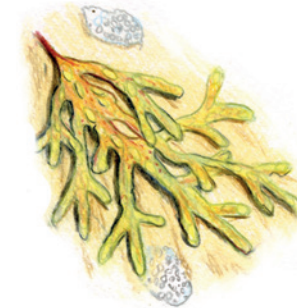
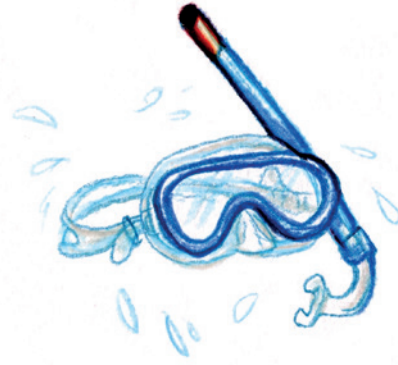
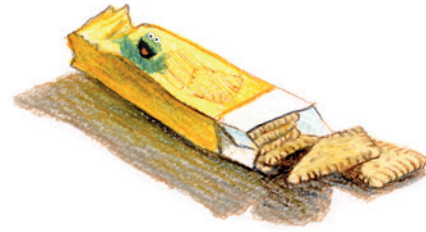
9 789465 000701

Een Vier Windstreken Prentenboek

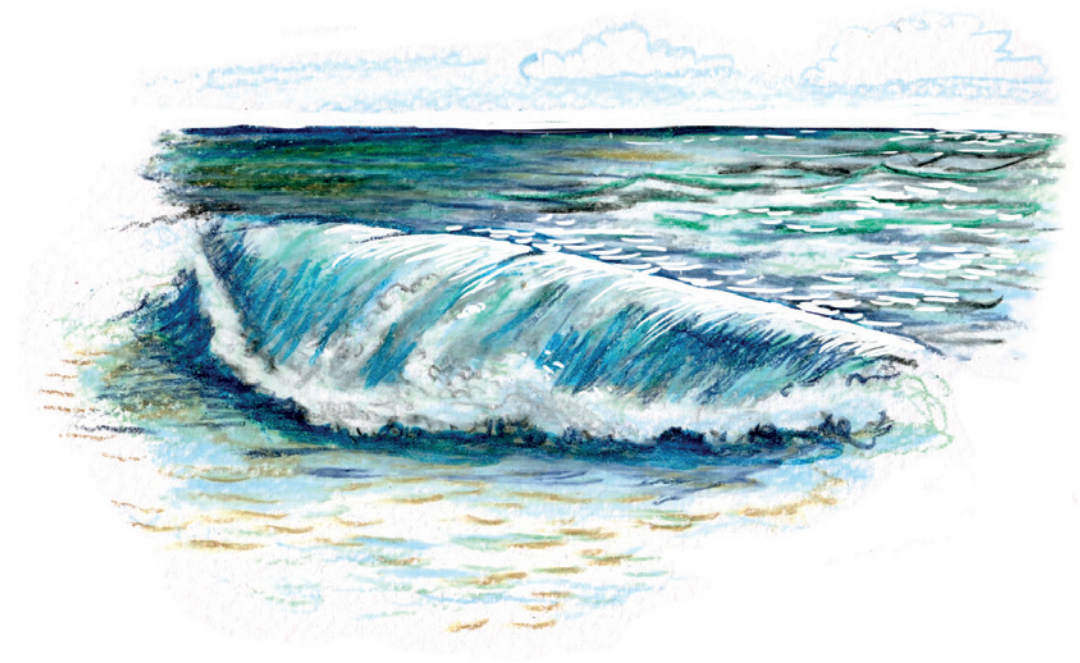
De Vier Windstreken

*Voor alle kinderen aan wie ik ooit verhalen mocht vertellen.
En voor Ninon, die altijd vroeg om nog een verhaal.*

Mag ik je wat vragen?

Tekst van Susan van der Ham
met illustraties van Friederike Steil

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2026 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Susan van der Ham
Illustraties van Friederike Steil
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Polen
NUR 273, 274 / ISBN 978 94 6500 070 1

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Gebruik van de inhoud van dit boek voor tekst- en datamining zoals bedoeld
in artikel 15n en 15o van de Auteurswet is uitdrukkelijk voorbehouden.

De Vier Windstreken

Op vrijdagmiddag zitten alle kinderen in de kring.
'Wie gaat er dit weekend iets leuks doen?' vraagt de juf.
Alex steekt zijn hand zo snel op dat hij bijna omvalt. 'Ik ga morgen naar het strand! Met de trein! Ik moet thuis mijn emmer en mijn schep nog zoeken.'
Hij wiebelt heen en weer. 'Gaat de bel al bijna?'

De juf wil net antwoord geven, maar dan gaat de bel.
Alex is al weg.

De volgende ochtend maakt Alex zijn papa zingend wakker:
 'Het straaaand! Jij en ik gaan naar het strand!
 De zon is wakker en wij nu ook.'

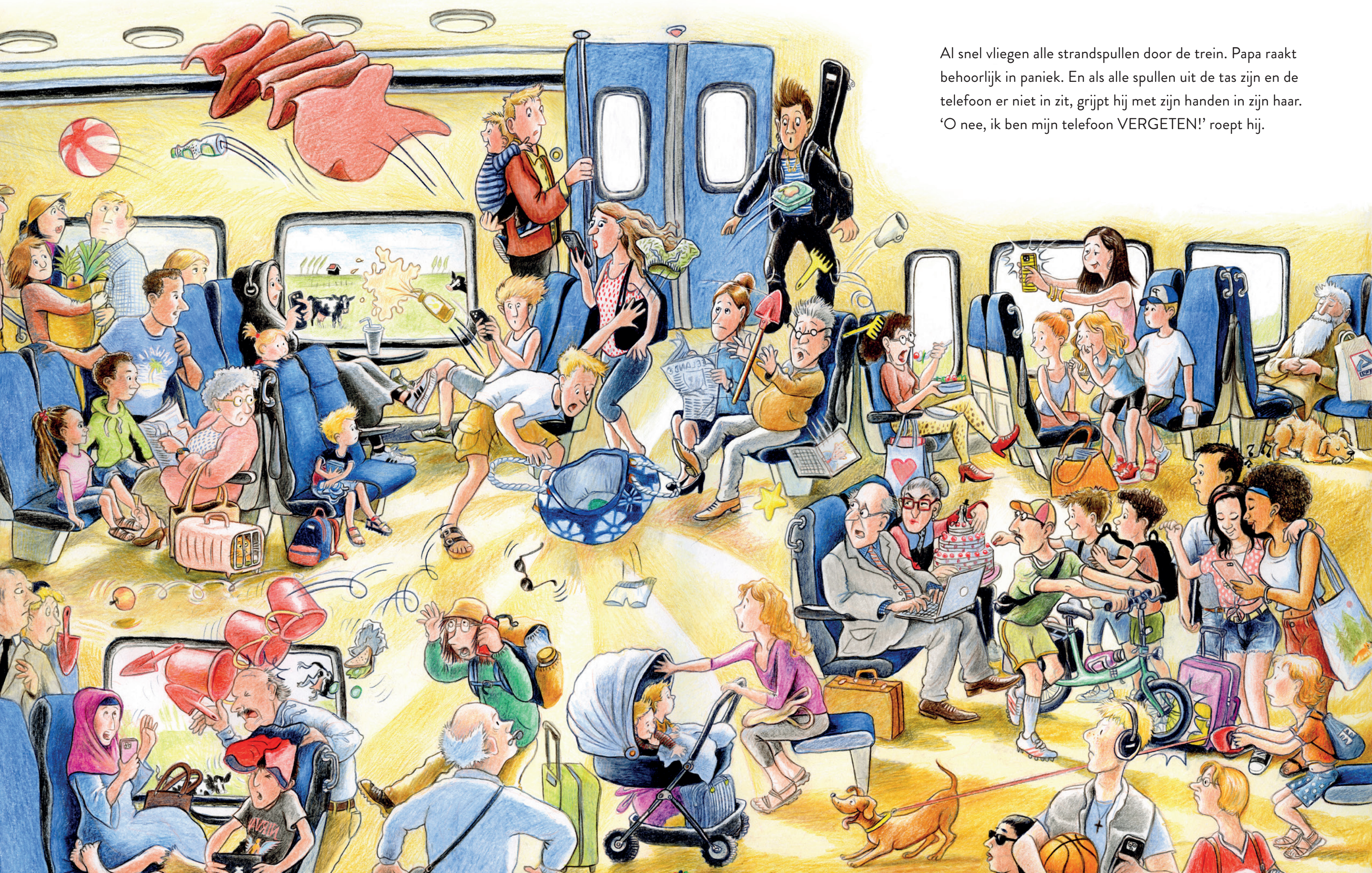
In de keuken pakken papa en mama de strandtas in. Alex is al helemaal klaar en staat als eerste bij de deur. 'Pap, schiet op. We moeten gaan, anders missen we de trein.'

Net als de conducteur op zijn fluitje wil blazen, trekt Alex zijn papa de trein in.

Pfieuw, ze hebben de trein gehaald en het avontuur is nu echt begonnen! Papa wil meteen een foto maken. Hij grijpt naar zijn broekzak. Leeg. Hij kijkt in de tas... Ook geen telefoon!

Al snel vliegen alle strandpullen door de trein. Papa raakt behoorlijk in paniek. En als alle spullen uit de tas zijn en de telefoon er niet in zit, grijpt hij met zijn handen in zijn haar. 'O nee, ik ben mijn telefoon VERGETEN!' roept hij.